

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

navrhovatel: **Ing. P. M.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený JUDr. Ervínem Perthenem, MBA, advokátem,
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové,

proti
odpůrci: **Zastupitelstvo obce Modlany**,
sídlem Modlany 34, 417 13 Modlany,
zastoupený Mgr. et Mgr. Michalem Bouškou, advokátem,
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice,

o návrhu na zrušení části Opatření obecné povahy č. 2/2021 „Územní opatření o stavební uzávěře Modlany A“, vydaného usnesením Zastupitelstva obce Modlany č. 10/3/2021 ze dne 16. 6. 2021,

takto:

- I. Opatření obecné povahy č. 2/2021 „Územní opatření o stavební uzávěře Modlany A“ vydané usnesením Zastupitelstva obce Modlany č. 10/3/2021 ze dne 16. 6. 2021, se pro **vady řízení** dnem právní moci tohoto rozsudku **zrušuje** v části zařazení

pozemků parc. č. XA, XB a XC, všechny v katastrálním území X, do ploch zasažených stavební uzávěrou.

- II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení v částce 13 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem podaným v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení části přílohy č. 2 Opatření obecné povahy č. 2/2021 „Územní opatření o stavební uzávěře Modlany A“ ze dne 17. 6. 2021, které nabylo účinnosti dne 2. 7. 2021 (dále jen „územní opatření o stavební uzávěře“), týkající se ploch Z1/R25 a Z1/R29 – Modlany, konkrétně zrušení v části vymezující pozemky dotčené územním opatřením o stavební uzávěře parc. č. XA, XB a XC, všechny v katastrálním území X (dále též „dotčené pozemky“ nebo „předmětné pozemky“). Současně se navrhovatel domáhal toho, aby soud odpůrci uložil povinnost nahradit mu náklady řízení.

Návrh

2. V podaném návrhu navrhovatel nejprve stručně zrekapituloval dosavadní průběh dané věci, přičemž svoji aktivní legitimaci odvodil od vlastnictví shora uvedených pozemků. Dále poukázal na § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a namítl, že způsob, jakým se odpůrce vypořádal s jeho námitkami, trpí vadami. Konkrétně ve vztahu k pozemkům parc. č. XA a XB v katastrálním území X se odpůrce nezabýval argumentem navrhovatele, že nově přijatá trasa vysokorychlostní železnice (od roku 2020) se předmětným pozemkům vyhýbá (resp. ochranné pásmo trati) a vede zcela mimo obec Modlany. K pozemku parc. č. XA v katastrálním území X pak navrhovatel uvedl, že se odpůrce nevypořádal s tvrzením, že zde navrhovatel plánuje vybudovat fotovoltaickou elektrárnu, přičemž by tato stavba nijak nezneškodnovala půdu.
3. Samotné územní opatření o stavební uzávěře je dle navrhovatele také nedostatečně odůvodněno ve smyslu § 172 a § 173 správního řádu, neboť neuvádí konkrétní podklady a úvahy pro jeho vydání, což jej činí nepřezkoumatelným. Odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře uvádí pouze některé myšlenky, na kterých je založen návrh nového územního plánu obce Modlany. Toto odůvodnění rovněž odkazuje a cituje části vyjmenovaných územně plánovacích podkladů, avšak tyto nelze dle navrhovatele považovat za podklady pro danou stavební uzávěru.
4. Navrhovatel následně namítl, že byl vadný i proces přijetí územního opatření o stavební uzávěře, jelikož byl návrh tohoto územního opatření zařazen do programu zasedání odpůrce až při samotném jednání, a veřejnost tudíž nebyla dopředu obeznámena s tím, že se takto zásadní věc bude na daném zasedání projednávat. Na úřední desce obce Modlany přitom nebylo zveřejněno 7 dní před zasedáním odpůrce, jak vyžaduje zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), že se tento bod bude projednávat.
5. Dále navrhovatel zmínil, že Ministerstvo vnitra, Magistrát města Teplice, Odbor územního plánování a stavebního řádu, a Magistrát města Teplice, Odbor životního prostředí, daly k předmětnému návrhu stavební uzávěry negativní stanoviska, která tak měla být řešena v rámci dohodovacího řízení, které však neproběhlo.
6. Ve vztahu k pozemku parc. č. XA v katastrálním území X poté navrhovatel doplnil, že zde plánuje stavbu fotovoltaické elektrárny, neboť mu bylo obcí Modlany naznačeno, že tato není nakloněna výstavbě jakékoliv haly. V dané věci je tedy aktuálně vedeno sloučené Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

územní řízení a stavení řízení u Magistrátu města Teplice, Odboru územního plánování a stavebního řádu, pod sp. zn. ÚP/127878/2020/Mir. Jedinou překážku tak v tomto řízení představuje právě předmětná stavební uzávěra. Navrhovatel k tomu též zmínil, že realizace fotovoltaické elektrárny nikoho neomezuje, neohrožuje a neprodukuje ani žádné imise, naopak se jedná o čistý zdroj energie. Přijetí územního opatření o stavební uzávěře tudíž dle navrhovatele představuje citelný zásah do jeho vlastnického práva.

7. Závěrem navrhovatel upozornil na usnesení Okresního soudu v Teplicích ze dne 16. 9. 2021, č. j. 17 Nc 1/2021-14, kterým bylo nařízeno předběžné opatření ve vztahu k dotčené stavební uzávěře a dále na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem vydaným ve věci vedené pod sp. zn. 140 A 2/2021, jenž se předmětným územním opatřením již zabýval.

Vyjádření odpůrce k návrhu

8. Odpůrce k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k návrhu, v němž navrhl, aby soud podaný návrh jako nedůvodný v celém rozsahu zamítl a přiznal odpůrci náhradu nákladů řízení. Dle názoru odpůrce pak postrádalo opodstatnění detailně vypořádat námitky, které se mívají s podstatou územního opatření o stavební uzávěře, když námitky navrhovatele v převážném rozsahu směřovaly k tomu, zda jím vlastněné pozemky budou dle územně plánovací dokumentace nadále využitelné pro zástavbu, či nikoli. Odpůrce také zmínil, že pro územní plán je závazná nadřazená územně plánovací dokumentace, v tomto konkrétním případě Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje, z nichž pro pozemky v ploše Z1/R25 nadále plynou omezení vázaná na ochranné pásmo vysokorychlostní trati. Zda jsou úvahy orgánů státu ohledně trasování této trati již případně jiné, tak není s ohledem na znění zásad územního rozvoje pro územně plánovací dokumentaci obce rozhodující. Na pozemku parc. č. XC v katastrálním území Modlany, v ploše Z1/R29, se poté dle odpůrce nachází převážně volná zemědělská krajina (pozemek je evidován v katastru nemovitostí jako orná půda) v blízkosti přírodní památky Kateřina – mokřadu, který je Evropsky chráněnou lokalitou soustavy Natura 2000. Oplocený areál elektrárny přitom z povahy věci vytváří zjevnou bariéru v krajině zejména pro volně žijící živočichy. Tyto okolnosti však mají místo v procesu pořizování nového územního plánu. Odpůrce dále zmínil, že navrhovatel jím odkazovanou žádost o společné povolení (tj. umístění stavby v dané ploše) podal až v roce 2020 a související řízení bylo přerušeno usnesením ze dne 2. 3. 2021, přičemž napadené územní opatření o stavební uzávěře nabylo účinnosti až dne 2. 7. 2021. Ještě v červnu 2020 přitom navrhovatel žádal změnu územně plánovací regulace v zájmu umožnění výstavby rodinných domů, a jeho záměry jsou tudíž velmi proměnlivé, nicméně možnost zastavění plochy nevyužil po celou řadu let.
9. Dle odpůrce pak z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 1. 2022, č. j. 140 A 2/2021-62, který se týká téhož územního opatření o stavební uzávěře, plyne, že vlastní opatření obecné povahy bylo odůvodněno adekvátním způsobem. Napadené územní opatření o stavební uzávěře, které není namířeno vůči navrhovateli, je přitom systémovým příspěvkem k možnosti projednat a vydat kvalitní územní plán s ucelenou koncepcí a parametry odpovídajícími aktuálnímu náhledu samosprávných orgánů obce na uspořádání jejího území. Odpůrce též zmínil, že je-li cílem dočasně chránit dosud nezastavěnou krajinu, je namístě zakázat v zásadě veškerou stavební činnost, neboť jakákoliv stavba by negovala možné převedení pozemků do ploch prioritně přírodního charakteru.
10. Způsob projednání návrhu územní uzávěry na zasedání odpůrce dne 10. 2. 2021 byl poté dle jeho názoru zcela v pořádku.

11. Odpůrce dále uvedl, že Ministerstvo vnitra se v prvotním vyjádření ze dne 18. 12. 2020 vyjádřilo toliko k otázce specificky vymezovaných území dle § 175 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), přičemž § 175 odst. 1 stavebního zákona zakládá Ministerstvu vnitra pozici dotčeného orgánu pouze při projednávání územně plánovací dokumentace. Územní opatření o stavební uzávěře však územně plánovací dokumentací není. Tím spíše se pak Ministerstvo vnitra nevyjadřovalo v pozici dotčeného orgánu při zaslání jen velice obecného doplňujícího vyjádření ze dne 22. 12. 2020, kde chybí jakákoli vazba na kompetenci tohoto ministerstva. V souhrnu uvedeno, nebylo-li dotčeného orgánu, nešlo vést dohodovací řízení. Navíc odpůrce konstatoval, že fakticky bylo doplňujícímu vyjádření Ministerstva vnitra vyhověno, neboť napadené územní opatření nezahrnuje veškeré plochy předpokládané návrhem. Ve vztahu ke stanovisku Magistrátu města Teplice, Odboru územního plánování a stavebního, je dle odpůrce rozhodující, že se negativní vyjádření vztahovalo k plochám, které nejsou předmětem vydaného územního opatření o stavební uzávěře, a proto zde nebyl důvod vést dohodovací řízení. Dané negativní vyjádření Magistrátu města Teplice se zároveň nikterak nedotýkala pozemků vlastněných navrhovatelem, přičemž tak ani nemohla být dotčena jeho práva. Magistrát města Teplice, Odbor územního plánování a stavebního řádu, pak ve smyslu rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 14. 2. 2022, č. j. KUUK/022525/2022/UPS, ani nebyl v této věci dotčeným orgánem. Konečně ve vztahu ke stanovisku Magistrátu města Teplice, Odboru životního prostředí, odpůrce konstatoval, že jeho obsahem je pouze obecnější doporučení, nikoliv negativní stanovisko k možnosti vydat územní opatření o stavební uzávěře dle zaslání návrhu. Ani zde tedy podle odpůrce nebyl důvod vést dohodovací řízení.
12. V souvislosti s navrhovatelem poukazovaným usnesením Okresního soudu v Teplicích ze dne 16. 9. 2021, č. j. 17 Nc 1/2021-14, pak odpůrce uvedl, že toto usnesení bylo usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 12. 2021, č. j. 10 Co 250/2021-52, změněno tak, že se návrh na vydání předběžného opatření zamítá. Stran rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem vydaným ve věci vedené pod sp. zn. 140 A 2/2021 pak odpůrce uvedl, že krajský soud v tomto případě k blíže specifikovaným výhradám obsaženým v návrhu na zrušení napadené stavební uzávěry shledal v odůvodnění rozhodnutí o námitkách určité nedostatky, což však neznamená, že totéž platí pro případ navrhovatele, jehož námitky nemířily k podstatě návrhu územního opatření o stavební uzávěře a jinak byly dle hodnocení odpůrce adekvátně vypořádány.

Posouzení věci soudem

13. Soud se při posuzování daného návrhu nejprve zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušný k projednání návrhu, dále že navrhovatel byl aktivně legitimován k podání předmětného návrhu ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s., přičemž tak učinil i v zákonné lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. K tomu soud též uvádí, že aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se tak zakládá tvrzením o dotčení na jeho právech. V souladu s názorem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu plynoucím z usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, tedy zdejší soud vyšel z toho, že aby byl navrhovatel aktivně legitimován, musel především tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Navrhovatel je přitom fyzickou osobou, která je vlastníkem pozemků dotčených předmětným opatřením obecné povahy, jak už tyto byly shora rekapitulovány. Není

proto důvodu pochybovat o jeho aktivní legitimaci, když v podaném návrhu uvedl dostatečná tvrzení stran zkrácení na svých právech. Ve věci je tak seznatelně dán zájem navrhovatele na tom, jak bude využito území, v němž vlastní pozemky, resp. jakým způsobem bude moci své pozemky dotčené územním opatřením o stavební uzávěře využít, a jak mohou být či jsou zasažena jeho práva.

14. Soud dále uvádí, že rozsah soudního přezkumu opatření obecné povahy v řešeném případě byl dán § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s., z nichž vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v § 101b odst. 1 s. ř. s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 s. ř. s.
15. Podle § 97 odst. 1 stavebního zákona územní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území. Územní opatření o stavební uzávěře lze vydat také v případech, jestliže je zrušeno nebo změněno rozhodnutí o námitkách nebo zrušeno opatření obecné povahy o vydání územně plánovací dokumentace, případně jeho část. Územním opatřením o stavební uzávěře nelze omezit nebo zakázat udržovací práce.
16. V projednávaném případě soud předně posuzoval návrhový bod namítající nepřezkoumatelnost odůvodnění samotného územního opatření o stavební uzávěře, neboť pokud by toto bylo nepřezkoumatelné, bránilo by to jeho přezkumu i v rozsahu ostatních návrhových bodů. Navrhovatel v daném směru namítl, že předmětné územní opatření o stavební uzávěře neuvádí konkrétní podklady a úvahy pro jeho vydání, když toliko odkazuje na návrh nového územního plánu obce Modlany a cituje části vyjmenovaných územně plánovacích podkladů, avšak z něj není zřejmé, z jakého důvodu je nutno zakázat provádění veškerých staveb na předmětných pozemcích.
17. K tomu je třeba v obecné rovině uvést, že i odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře jako opatření obecné povahy musí obsahovat esenciální náležitosti kladené na odůvodnění jakéhokoli správního rozhodnutí, zejména srozumitelné vyličení důvodů rozhodnutí, podkladů, z nichž příslušný orgán při vydávání opatření obecné povahy vycházel, a právních úvah, kterými se řídil při hodnocení podkladů a výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu). Pokud tyto náležitosti odůvodnění postrádá, je opatření obecné povahy (zde územní opatření o stavební uzávěře) zatíženo procesní vadou a jako nepřezkoumatelné musí být zrušeno (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, a ze dne 5. 8. 2015, č. j. 2 As 195/2014-47, nebo Potěšil, L., Roztočil, A., Hrušová, K., Lachmann, M.: *Stavební zákon - Komentář. 4. aktualizace.*, Praha: C. H. Beck, 2015, k § 97). Na druhou stranu je nicméně nutno zdůraznit, že nepřezkoumatelnost musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tedy jako nemožnost přezkoumat určitý úkon správního orgánu pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro který byl vydán (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, jehož závěry se sice týkají rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., avšak lze úvahy o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí aplikovat rovněž na nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy). Dále platí, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

že není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat; zrušení pro nepřezkoumatelnost je tak vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze úkon správního orgánu meritorně přezkoumat. V tomto ohledu je příležitým zmínit i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2021, č. j. 1 As 226/2021-70, v němž bylo konstatováno, že „[o]becnost odůvodnění opatření obecné povahy tak bude představovat zásadní nezákonnost, pro kterou je třeba jej zrušit, jen v krajních případech, pokud by bylo natolik nedostatečné, že by fakticky zcela chybělo.“

18. V nyní řešené věci je z úvodní části odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře patrné, v čem odpůrce v obecné rovině spatřuje možné ztížení nebo znemožnění budoucího využití stavební uzávěrou dotčeného území v kontextu připravované územně plánovací dokumentace. Odpůrce zde popsal, byť značně nekonkrétně, že hlavním důvodem vydání územního opatření o stavební uzávěře jsou naddimenzované rozvojové plochy pro výstavbu dle dosavadního územního plánu obce Modlany (odpůrce již dne 30. 1. 2019 rozhodl o pořízení nového územního plánu obce Modlany, jehož zadání bylo schváleno dne 11. 2. 2020). Jak přitom upozornil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 7. 2009, č. j. 6 Ao 2/2009-86, proces vedoucí k vydání územního opatření o stavební uzávěře nelze chápat jako samostatný a izolovaný, nýbrž vždy jen v návaznosti na připravovanou územně plánovací dokumentaci. Tento krok však současně nelze vztahovat ke stávajícímu územnímu plánu a vnímat jej jako jeho „nerespektování“, nýbrž je třeba jej vykládat ve vztahu k připravované územně plánovací dokumentaci, pro jejíž budoucí realizaci vytváří podmínky. Dle tvrzení odpůrce tak obec Modlany aktuálně usiluje o naplnění principu vyváženého vztahu mezi environmentální složkou a ekonomickým růstem. Zmíněno bylo především naplnění cílů maximální ochrany zemědělského půdního fondu, upřednostňování výstavby na brownfieldech, šetrné hospodaření s vodou v krajině a zvyšování atraktivity území, resp. ochrana krajinného rázu území. Územní opatření o stavební uzávěře má tedy dle odpůrce zajistit vytvoření relevantních podmínek pro zachování udržitelného rozvoje území obce Modlany po omezenou dobu s tím, že její platnost bude ukončena účinností nového územního plánu obce Modlany. Odpůrce přitom v tomto směru v zásadě toliko citoval obsah vyjmenovaných územně plánovacích podkladů, resp. regulaci a cíle v nich obsažené.
19. K návrhem dotčené územní ploše Z1/R25 (pro bydlení), ve které se nachází pozemky vlastněné navrhovatelem (parc. č. XA a XB v katastrálním území X – orná půda), pak odpůrce výslovně uvedl, že „*plochou prochází koridor územní rezervy vysokorychlostní železnice VRT, zanesený v ZÚR Ústeckého kraje. Z urbanistického hlediska podrobně vyhodnoceného v rámci procesu přijetí nového územního plánu se jeví daná plocha jako nevhodně vystupující a rozšiřující obec Modlany východním směrem*“. Dále k namítané ploše Z1/R29 (pro výrobu), která se skládá pouze z pozemku vlastněného navrhovatelem (parc. č. XA v katastrálním území X – orná půda), odpůrce konstatoval, že se „*z urbanistického hlediska podrobně vyhodnoceného v rámci procesu přijetí nového územního plánu jeví dané plochy (pozn. soudu – včetně návrhem nedotčené plochy Z1/R30) jako nevhodně vystupující a rozšiřující obec Modlany severním směrem. Vytváří se tak nežádoucí element, kdy jednotlivé navržené plochy utvářejí tendenci spojování obcí a osad. Plochy výroby byly navrženy v těsné blízkosti Přírodní památky Kateřina – mokřad, což je Evropsky chráněná lokalita soustavy Natura 2000 a je tak třeba opětovné vyhodnocení jejich vymezení*“.
20. V kontextu shora popsaného odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře ve vztahu právě k návrhem dotčeným pozemkům (v plochách Z1/25 a Z1/29) je pak třeba souhlasit s navrhovatelem, že dané odůvodnění není ve smyslu výše odkazované judikatury Nejvyššího správního soudu přezkoumatelné, neboť jsou úvodem odůvodnění

předmětného územního opatření zmiňovány pouze obecné cíle plynoucí z vyjmenovaných (a citovaných) územně plánovacích podkladů, přičemž se následně k plochám Z1/25 a Z1/29 v první části oddílu „Konkrétně k jednotlivým plochám“ zjevně uvádí toliko konstatování skutečností zanesených (stanovených) již v původním územním plánu obce Modlany (viz Grafická část – příloha 1 s uvedením data srpen 2009), popř. i v Zásadách územního rozvoje pro Ústecký kraj, avšak v tomto prostém tvrzení nelze shledat jakoukoliv věcnou argumentaci odpůrce. Výčet konkrétních prvků nacházejících se v daném území zároveň není bez dalšího možné navázat ani na některou z úvodních (obecných) pasáží odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře, rekapituluující zejména vyjmenované územně plánovací podklady a požadavky v nich obsažené. Odpůrce tak shora popsáním způsobem nijak nevztáhl a neodůvodnil možné důsledky či omezení plynoucí z tvrzené existence koridoru územní rezervy pro vysokorychlostní trať železnice a blízkost Přírodní památky Kateřina – mokřad, resp. od nich odvozené potřeby regulace a ochrany, která dosud nebyla zohledněna, popř. byla dříve hodnocena nesprávně, či jiné právně a skutkově relevantní důvody, na předmětné pozemky navrhovatele. Nadto, z provedeného výčtu neplyne ani úvaha odpůrce o tom, jaký mají právě tyto elementy (zanesené již ve stávající územně plánovací dokumentaci minimálně od roku 2009) vztah k aktuální potřebě stavební uzávěry z důvodu naddimenzování rozvojových ploch obce Modlany, popř. i z jakých podkladů odpůrce v tomto hodnocení vycházel. Jinak řečeno, odpůrce, vyjma prostého konstatování existence nadepsaných prvků, vůbec nevysvětlil, jakým konkrétním způsobem se popsané elementy (nově) přičítí možnému využití předmětných ploch dle dosavadního územního plánu obce Modlany, a proč je tedy třeba danou stavební uzávěrou zajistit vytvoření relevantních podmínek pro zachování udržitelného rozvoje tohoto území. Pokud se v této souvislosti dále jedná o druhou část konstatování odpůrce k předmětným plochám, jež se týká nevhodného rozšiřování obce Modlany východním směrem (plocha Z1/25) a severním směrem (plocha Z1/29), pak zde dle hodnocení soudu naprosto chybí vyličení rozhodných skutečností a určitých úvah odpůrce, proč je právě rozšiřování obce Modlany těmito směry nevhodné a čím je tento závěr podepřen. Stejně tak je třeba hodnotit i tvrzení odpůrce (k ploše Z1/29) o nežádoucí okolnosti, když jednotlivé navržené plochy (bez bližší specifikace) utvářejí tendenci spojování obcí a osad, přičemž odpůrce nijak nevysvětlil, proč jde o nežádoucí prvek, popř. o co se tato myšlenka vůbec opírá, a zejména o jaké (spojované) obce a osady se má vůbec v daném území jednat.

21. Soud tak ve světle nadepsané judikatury Nejvyššího správního soudu a na základě shora popsaných skutečností shledal odůvodnění územního opatření v předmětné části za naprosto obecné, a tudíž nepřezkoumatelné, neboť daná stavební uzávěra ve vztahu k dotčeným pozemkům navrhovatele postrádá odpovídající vyličení způsobilých rozhodovacích důvodů. V nyní řešeném případě tak nelze vysledovat relevantní úvahu odpůrce, na jejímž základě zahrnul výše specifikované pozemky navrhovatele do ploch dotčených stavební uzávěrou. Jak přitom konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5. 8. 2015, č. j. 2 As 195/2014-47: „*Podmínkou veškerých omezení vlastnických a jiných věcných práv vyplývajících z opatření obecné povahy musí být ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a to, že jsou tato omezení činěna v souladu se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahu jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS).*“

22. V návaznosti na výše uvedené je také třeba pro úplnost uvést, že zmínil-li odpůrce ve vyjádření k žalobě, že ze zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 1. 2022, č. j. 140 A 2/2021-62, jenž se týkal téhož územního opatření o stavební uzávěře, plyne, že vlastní opatření obecné povahy bylo odůvodněno adekvátním způsobem, pak se jedná o nepřipustně zobecňující závěr. V odkazovaném případě se totiž jednalo o přezkum daného územního opatření o stavební uzávěře toliko ve vztahu k návrhem dotčeným pozemkům zařazeným do plochy Z1/R34, tj. šlo o odlišnou plochu, než v nyní posuzované věci. K tomu je příležitým též připomenout, že ve smyslu § 101d odst. 1 s. ř. s. z hlediska rozsahu nepřipadá v úvahu, aby soud v případě návrhu na zrušení části opatření obecné povahy zrušil (též) jiné jeho části, případně aby zrušil opatření obecné povahy jako celek. Takový krok by totiž představoval vážnou vadu řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2015, 4 As 77/2015-35). Soud přitom i v odpůrcem odkazovaném případě tomuto seznatelně vytknul značně obecné odůvodnění předmětného územního opatření, nicméně ve vztahu k územní ploše Z1/R34 (skladová, lehký průmysl), ve které se nacházely návrhem dotčené pozemky, shledal vzhledem k obsahu pasáže „Konkrétně k jednotlivým plochám“ ještě dostatečnou míru konkrétnosti tvrzených důvodů, když bylo mj. uvedeno, že se jedná o plochu v těsné blízkosti výrazně zatížené oblasti průmyslové zóny Krupka III., přičemž zde není vybudována kapacitní dopravní infrastruktura pro rozsáhlý výrobně-skladovací areál, a tudíž by došlo k výraznému nárůstu dopravy, což by pravděpodobně znamenalo, že by osobní přeprava zaměstnanců byla směřována i přes stávající zástavbu obce Modlany, čímž by došlo ke zhoršení kvality bydlení. Dále odpůrce vyjádřil potřebu zajistit na daném místě zasakování maximálního množství srážkových vod, přičemž se negativně postavil k vypouštění většiny srážkových vod do vodoteče Modlanského potoka a do nádrže Kateřina. Odpůrce tak, naproti aktuálně posuzovanému případu, v poukazované části předmětného územního opatření vyložil dostatečně konkrétním způsobem jisté relevantní důvody pro přijetí územního opatření o stavební uzávěře vztahující se právě k ploše Z1/R34.
23. V důsledku veškerých nadepsaných skutečností stran nepřezkoumatelnosti namítaného územního opatření o stavební uzávěře ve vztahu k dotčeným pozemkům navrhovatele, a to pro nedostatek důvodů, tedy soud konstatuje, že se jedná o natolik zásadní vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s., že je nutno napadené územní opatření o stavební uzávěře v rozsahu zařazení pozemků specifikovaných ve výroku I. rozsudku do ploch zasažených stavební uzávěrou podle § 76 odst. 1 s. ř. s. zrušit. Nadepsané ustanovení zároveň soudu umožnilo rozhodnout o věci bez jednání, ačkoliv odpůrce jednání požadoval.
24. Soud se poté již blíže nezabýval dalšími námitkami navrhovatele plynoucími z podaného návrhu, neboť jejich posouzení v případě plného vyhovění návrhovému petitu pozbývá smyslu. Soud totiž věc nevrací odpůrci k dalšímu řízení, ale zcela ruší vymezenou část opatření obecné povahy. Bude-li chtít odpůrce do územního opatření o stavební uzávěře znovu zavést zrušenou část, bude tak muset provést zcela nové řízení, v němž budou také pořizovány pro věc relevantní podklady, přičemž navrhovatel bude následně moci uplatnit i své námitky. Za dané situace tak soud ve věci neprovedl ani důkaz listinami označenými navrhovatelem v návrhu, jakož i odpůrcem v učiněném vyjádření k návrhu, neboť by toto bylo aktuálně zcela nadbytečným.
25. Pouze pro úplnost tak soud uvádí, že náležitostí odůvodnění opatření obecné povahy, tedy i územního opatření o stavební uzávěře, je poté i odůvodnění rozhodnutí o uplatněných námitkách, které musí rovněž vyhovovat požadavkům na přezkoumatelnost správního aktu uvedeným v § 68 odst. 3 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 2/2008-62). V této souvislosti soud odkazuje také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, dle kterého „[j]estliže je rozhodnutí o námitkách minimálně z formálního hlediska správním rozhodnutím, které musí dle § 172 odst. 5 správního řádu obsahovat vlastní odůvodnění, je třeba na odůvodnění rozhodnutí o námitkách klást stejné požadavky jako v případě jiných správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). V první řadě se jedná o požadavek přezkoumatelnosti rozhodnutí. Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. (...) V odůvodnění správního rozhodnutí je nutno uvést: (i) důvody výroku rozhodnutí, (ii) podklady pro jeho vydání, (iii) úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a (iv) informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (z odůvodnění rozhodnutí musí být mj. seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené), (rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109 ve věci ENERGOAQUA, a.s., shodně rozsudek ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46). Ostatně stejné požadavky jsou kladeny i na odůvodnění opatření obecné povahy jako takového (rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136 ve věci vymezení zastavitelného území obce Slapy, publ. pod č. 1795/2009 Sb. NSS).“ Rozhodnutí o námitkách tak musí obsahovat vlastní odůvodnění toho, jak s uplatněnými námitkami odpůrce naložil (srov. též Macháčková, J. a kol.: *Stavební zákon. Komentář. 3. vydání*, Praha: C. H. Beck, 2018, k § 98).

26. Soud na tomto místě připomíná, že navrhovatel v podaném návrhu namítl nepřezkoumatelnost územního rozhodnutí o stavební uzávěře i z důvodu nevypořádání se s jím uplatněnými námitkami ze strany odpůrce. Zde je případným uvést, že soudem vyhodnocená nepřezkoumatelnost samotného územního opatření o stavební uzávěře v dotčené části jistým způsobem implikuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách navrhovatele. Ostatně, navrhovatel mohl jen stěží formulovat plně přiléhavým způsobem (konkrétní) námitky ve věci za situace, kdy předmětné územní opatření nebylo v dotčené části řádně odůvodněno, tj. odpůrcem nebyla učiněna přezkoumatelná úvaha, proč právě ty které pozemky ve vlastnictví navrhovatele byly zasaženy danou stavební uzávěrou. K námitkám navrhovatele stran pozemku parc. č. XA v katastrálním území X – orná půda, které se tak týkaly zejména zachování ochrany zemědělského půdního fondu (toliko IV. třídy) a charakteru tohoto pozemku (bodové výnosnosti půdy) s vazbou na zamýšlenou stavbu fotovoltaické elektrárny, která nebude nijak zabráňovat vsakování vody do půdy, přitom žalovaný uvedl pouze tolik, že byl tento pozemek zahrnut do územního opatření o stavební uzávěře „s ohledem na jeho problematické vymezení opět směrem do volné krajiny a navíc v prostoru u přírodní památky Kateřina – mokřad, což je Evropsky chráněná lokalita soustavy Natura 2000 (v KN je u podatelova pozemku parc. č. XA, k. ú X, evidován způsob ochrany nemovitosti: přírodní rezervace nebo přírodní památka). Opět je tak nezbytné v rámci nového územního plánu vyhodnotit, zda danou plochu ve stávající podobě zachovat či zda využití lokality vhodně redefinovat“. V této souvislosti je poté možno odkázat na již provedený výklad týkající se prostého konstatování existence lokality Natura 2000 v blízkosti dotčeného pozemku, avšak bez bližšího vylíčení rozhodných okolností svědčících pro potřebu stavební uzávěry na daném území. Primárně však zde odpůrce uvádí, jako důvod stavební uzávěry na pozemku navrhovatele, jinou skutečnost, a to jeho „problematické vymezení směrem do volné krajiny“, ačkoliv soudu z tohoto značně „univerzálního“ tvrzení není bez dalšího odůvodnění vůbec zřejmé, na základě čeho je Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

situování pozemku „směrem do volné krajiny“ problematické, resp. jaký případný zájem na zachování udržitelného rozvoje území obce Modlany může být v tomto kontextu dotčen. Nutno však zvláště upozornit na fakt, že je toto tvrzení odpůrce též v příkrém rozporu s odůvodněním plochy Z1/R29 (tj. pozemek parc. č. XC v katastrálním území X) v samotném územním opatření o stavební uzávěře (viz pasáž „Konkrétně k jednotlivým plochám“), kde odpůrce hovoří nikoliv o „volné krajině“, ale naopak o „nežádoucím elementu“ spojování obcí a osad. Ve vztahu k ploše Z1/R25 (pozemky navrhovatele parc. č. XA a XB v katastrálním území X – orná půda) poté navrhovatel opět uplatnil argumentaci týkající se zejména ochrany zemědělského půdního fondu a charakteru tohoto pozemku (bodové výnosnosti půdy, napojitelnosti na síť a jeho návaznost na již zastavenou část obce), přičemž též upozornil na změnu umístění vysokorychlostní železniční tratě v roce 2020. I v této části je možné předně odkázat (zejména v kontextu existence koridoru územní rezervy pro vysokorychlostní železniční trať) na již dříve vyslovené závěry ve vztahu k nepřezkoumatelnosti samotného územního opatření o stavební uzávěře s vazbou na dotčené pozemky, byť soud nijak nezpochybňuje, že je vymezení předmětného koridoru v platných zásadách územního rozvoje jistě třeba v postupu odpůrce zohlednit a odpovídajícím způsobem též hodnotit, avšak učiněné hodnocení ve vztahu k předmětu dané věci je poté třeba promítnout právě do odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře. Plocha Z1/R25 nicméně byla dle konstatování odpůrce v rámci odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele zasažena stavební uzávěrou zvláště *„s ohledem na její rozsáhlost a možné zastavení prostoru, kde se již ze sídla, které tato plocha značně rozšiřuje, otevírá vstup do volné zemědělské krajiny“*. Toto povšechné tvrzení odpůrce nicméně nijak nereflektuje navrhovatelem uplatněné námitky, přičemž ani nepopisuje dostatečně konkrétním způsobem okolnosti, svědčící pro správnost závěru odpůrce o potřebě stavební uzávěry v tomto území. Zjevně nedostatečným je současně i vypořádání námitky navrhovatele o nízké třídě ochrany zemědělského půdního fondu, jakož i malém bodovém hodnocení výnosnosti půdy (tyto pozemky sám odpůrce v namítaném územním opatření označuje podle katastru nemovitostí za ornou půdu), kterou navrhovatel ve svém podání podrobně vylíčil, a to právě ve vztahu k dotčeným pozemkům, když odpůrce k těmto skutečnostem bez dalšího konstatoval toliko, že *„zemědělský půdní fond nemá svou hodnotu pouze ve vztahu k zemědělskému obhospodařování, neboť se jedná též o podstatný krajínotvorný prvek“*. O jaký podstatný krajínotvorný prvek v území se má jednat, pomine-li soud samotnou skutečnost, že je zemědělský půdní fond primárně nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu (viz § 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů), však odpůrce ve svém odůvodnění již nijak nespecifikoval, byť v úvodní části předmětného územního opatření obecným způsobem zdůrazňoval, že stavební uzávěrou aktuálně sleduje též naplnění cílů maximální ochrany právě zemědělského půdního fondu.

27. V kontextu shora popsaného tudíž zdejší soud shledal, že i odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele trpí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť neobsahuje řádné vypořádání s uplatněnými námitkami navrhovatele, nadto za situace, kdy byl navrhovatel v jejich uplatnění z důvodu nepřezkoumatelnosti předmětného územního opatření ve vztahu k dotčeným pozemkům fakticky značně limitován. Přítomnost odůvodnění rozhodnutí o námitkách v napadaném aktu tak soud v posuzované části shledal toliko za formální. Dle hodnocení soudu tedy z obsahu odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele není zjevné, proč odpůrce považoval jím uplatněné námitky za liché, mylné anebo vyvrácené, a proč shledal skutečnosti předestírané navrhovatelem za nepřipadné či nedůvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

28. Zdejší soud dále v obecné rovině uvádí, že pokud navrhovatel též namítl, že návrh územního opatření o stavební uzávěře byl projednán na zasedání odpůrce, jakožto bod, který byl zařazen do programu tohoto zasedání až při samotném jednání, pak je sice pravdou, že podle § 93 odst. 1 zákona o obcích obecní úřad informuje o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce, přičemž informaci vyvěsí na úřední desce obecního úřadu alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva obce (kromě toho může informaci uveřejnit způsobem v místě obvyklým), avšak navrhovatel v tomto ohledu pomíjí § 94 odst. 2 téhož zákona, dle kterého o zařazení návrhů přednesených v průběhu zasedání zastupitelstva obce na program jeho jednání rozhodne zastupitelstvo obce. Zákon o obcích tedy ve smyslu nadepsaného ustanovení nevylučuje možnost zařadit do programu zasedání zastupitelstva ještě další návrhy, což je zcela logicky možné již jen v průběhu samotného zasedání zastupitelstva (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2013, č. j. 8 Aps 2/2013-71). Zdejší soud pak na tomto místě doplňuje, že proces přijímání územního opatření o stavební uzávěře je upraven v § 98 stavebního zákona, a to jen velmi stručně. Podle tohoto ustanovení se návrh územního opatření písemně projedná s dotčenými orgány, jež mohou uplatnit stanoviska. Veřejnost a další osoby, o nichž to zákon stanoví, mohou proti návrhu podat námítky, čehož ostatně sám navrhovatel ve věci také zjevně využil. Územní opatření o stavební uzávěře poté vydává v přenesené působnosti rada (popř. zastupitelstvo) obce. Uvedené ustanovení tedy závazně neurčuje, jakým způsobem má rada (popř. zastupitelstvo) obce postupovat před tím, než přistoupí k projednání návrhu předmětného územního opatření s dotčenými orgány atd. Těmto krokům samozřejmě fakticky předchází určitá diskuse mezi radními (popř. zastupiteli) i uvnitř obecního úřadu, zpracování návrhu územního opatření a jeho odsouhlasení radou (popř. zastupitelstvem) atp. Tyto kroky však nemusí být nijak formalizované, resp. stavební zákon pro ně žádnou formu nestanoví (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2021, č. j. 43 A 42/2020-146). Lze tedy uvést, že žádné ustanovení stavebního zákona ani správního řádu nepředepisuje, aby byl návrh předmětného opatření obecné povahy radou (popř. zastupitelstvem) obce schválen; samotné vydání územního opatření o stavební uzávěře poté odpůrce schválil svým usnesením až dne 16. 6. 2021 (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 9. 2020, č. j. 63 A 2/2020-250).
29. Jak už bylo výše konstatováno, soud zrušil vymezenou část územního opatření o stavební uzávěře, přičemž bude-li odpůrce chtít do tohoto opatření soudem zrušenou část znovu zavést, bude muset provést zcela nové řízení. V daném kontextu tudíž soud k blíže nespecifikované námitce navrhovatele stran neprovedení dohodovacího řízení s dotčenými orgány, které ve věci vydaly negativní stanoviska, poukazuje toliko na dikci § 98 odst. 2 věta třetí stavebního zákona – tj. s dotčenými orgány, které uplatnily svá stanoviska, musí být návrh územního opatření o stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území dohodnut. Lze tedy konstatovat, že dotčené orgány mají v případě včasného uplatnění stanoviska vůči návrhům na opatření o stavební uzávěře právo „veta“. (srov. Malý, S.: *Stavební zákon: Komentář*, Praha: Wolters Kluwer, 2013, k § 98). Komentářová literatura k tomu dále doplňuje, že „[v]zhledem k tomu, že v území lze očekávat střet různých veřejných zájmů, vytvořil zákonodárce odchylný postup od obecné právní úpravy obsažené ve správním řádu a uložil radě (pozn. soudu – zde zastupitelstvu) projednat návrh příslušného opatření s dotčenými orgány a vyžádat si jejich stanoviska před zveřejněním návrhu. Tato povinná konzultace je obdobou společného jednání, jak jej stavební zákon ukládá v procesech pořizování územně plánovací dokumentace, ale bez účasti veřejnosti.“ (Průcha, P., Gregorová, J., aj.: *Stavební zákon: Praktický komentář*, Praha: Nakladatelství Leges, 2017, k § 98). Jestliže tedy dotčený orgán uplatní své stanovisko v zákonem stanové lhůtě, pak je dle zákona Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nepochybné, že s ním musí být návrh územního opatření o stavební uzávěře dohodnut. (srov. též Machačková, J. a kol.: *Stavební zákon. Komentář. 3. vydání.*, Praha: C. H. Beck, 2018, k § 98).

30. Pro úplnost pak soud na tomto místě uvádí, že v souvislosti s konstatovanou nepřezkoumatelností územního opatření o stavební uzávěře v dotčené části tak, jak byla výše popsána, již neměl prostor se věcně zabývat ani otázkou, zda je předmětné opatření obecné povahy v souladu se zásadou proporcionality (tj. vážení veřejného zájmu na straně jedné a zájmů navrhovatele, na straně druhé). Pouze v obecné rovině tak soud k navrhovatelem tvrzenému citelnému zásahu do jeho vlastnických práv v kontextu plánované výstavby fotovoltaické elektrárny poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 4 Ao 3/2011-103, podle kterého „[p]ro rozsah tohoto přezkumného řízení je irelevantní tvrzení navrhovatele, že skutečným cílem napadené stavební uzávěry je trvale mu znemožnit užívání areálu v jeho vlastnictví, zejména pak realizaci jím zamýšleného projektu. Stejně tak je bezpředmětné tvrzení, že se v případě projektu navrhovatele má jednat o investici v hodnotě desítek milionů korun českých a v důsledku průtahů je porušováno navrhovatelovo legitimní očekávání, že svůj záměr bude moci zrealizovat, a vzniká mu značná škoda. V této souvislosti lze navrhovatele odkázat na ustanovení § 102 odst. 1 stavebního zákona, podle něhož vlastníkovu pozemku nebo stavby, jehož práva byla při užívání pozemku nebo stavby na základě územního opatření o stavební uzávěře omezena, náleží náhrada, popřípadě právní úpravu náhrady škody.“ (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2017, č. j. 6 As 165/2017-31).
31. Co se závěrem týče prostého odkazu navrhovatele na usnesení Okresního soudu v Teplicích ze dne 16. 9. 2021, č. j. 17 Nc 1/2021-14, o návrhu na předběžné opatření společnosti PH-Real, a.s., pak zdejší soud pouze upozorňuje na fakt, že nadepsané rozhodnutí civilního soudu nebylo předmětem nyní projednávané věci, resp. jeho existence se nijak nedotýká samotného přezkumu napadeného územního opatření o stavební uzávěře v rámci daného řízení, neboť jsou zde řešeny zcela odlišné právní otázky.
32. O náhradě nákladů řízení poté soud rozhodl výrokem II. rozsudku ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatel měl ve věci úspěch, a proto soud rozhodl o povinnosti odpůrce nahradit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náklady řízení v celkové výši 13 228 Kč, která se skládá z částky 5 000 Kč za soudní poplatek za návrh na zrušení části napadeného opatření obecné povahy, dále z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce navrhovatele JUDr. Ervína Perthena, MBA, po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) - tj. převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] a podání návrhu ve věci [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], a dále z částky 600 Kč za s tím související dva režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 1, odst. 4 advokátního tarifu, jakož i z částky 1 428 Kč odpovídající 21% DPH, kterou je advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly shora vyjmenovány.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. dubna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu